

A németek részletsikere a nyugati fronton

— Meghiúsult francia ellentámadások. —

BERLIN, június 22. A nagy főhadiszállás jelenti: Rupprecht trónörökös hadcsoportja: Yperntől Armentièresig este és éjjel egyes szakaszokon igen élénk volt a tiiztevékenység. Warnetonról északnyugatra és Houblienesről keletre visszavertünk angol előretöréseket. A labassei csatorna és a Seusee patak között a tüzelés időnkint élénk volt. Az angoloknak tegnap reggel Lemstől délnyugatra indított támadásai tűzünkben nagy veszteségükkel megghiúsult.

A német trónörökös hadcsoportja: A franciák rendkívül makacssággal igyekeztek visszahódítani Vauxaillonnál elvesztett állásukat. Tegnap délelőtt erős tüzelés után friss erők harcbevételével négyszer támadtak. Vauxaillontól északkeletre szívós közelharcba csapatainkat árkaik egy részéből kiszorították, a tovább délre indított támadások eredménytelenek voltak. Az ellenség itt védekezésünk következtében jelentékeny veszteségeket szenvedett. A nyugati Champagneban élénk harci tevé-

kenység uralkodott. A franciák reggel a Cormiestől keletre fekvő nyergen támadtak és betörték vonalainkba. Ellentámadásunkkal megakadályoztuk őket abban, hogy az elért előnyöket kihasználják. Rohamcsapataink este Pronaytól északkeletre és Mauroytól délnyugatra betörték a franciák árkaiba és 30 foglyot, valamint zsákmányt hoztak magukkal. A Pochl hegyen, Moronvillerstől délkeletre egy gondosan előkészített támadásunk teljes sikerrel járt. Tüningiai és altenburgi ezredek részei rövid tüzzel való rajtaütés után az ellenséges állást négyszáz méter szélességben elfoglalták, több mint 100 foglyot szállítottak be. Az éjszaka folyamán az ellenség hét heves ellentámadást indított, amelyek azonban csak jelentéktelen előnyöket szereztek számára.

Albrecht württembergi herceg hadcsoportja: Nincs jelentős esemény.

LUDENDORFF, első főszállásmester.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Tizennyolc letartóztatás a vasuti fosztogatások ügyében.

(Saját tudósítónktól.) Pénteki számunkban röviden közöltük már, hogy a szegedi rendőrség kitartó nyomozással olyan bűnszövetkezetnek jutott a nyomára, amely ritkítja párját a bűnügyi krónikákban. Péntek délutánig tizennyolc embert tartóztattak le, nem lehetetlen azonban, hogy ez a szám rövidesen megkétszereződik. A neveket a rendőrség még mindig titkolja; a nyomozás érdeke ezen a téren a legnagyobb diszkréciót követeli. A nyomozás eddigi eredményeiről sikerült újabb, érdekes részleteket megtudnunk.

A múlt év ősze óta egyre-másra érkeztek a szegedi rendőrséghez a szegedi állomásfőnökségek följelentései ismeretlen tettesek ellen, akik a különböző állomásokra beállított nyitott és zárt vagonok szállítmányait fosztogatták. A nyomozás szinte állandóan folyamatban volt a tettesek ellen, azonban egy-két letartóztatás után mindig elvesztek a bűnügy szála. Hiába volt minden erőfeszítés, a tettesek csak garázdálkodtak tovább.

A tél folyamán, majd az inségesebb tavaszi idők jöttével

a fosztogatások mindig gyakoriabbak és vakmerőbbek lettek.

Naponkint három-négy panasz érkezett a rendőrségre, amely azonban hiába feszítette meg minden erejét. Már ekkorra nyilvánvalóvá vált, hogy egy jól szervezett tolvajbanda garázdálkodik a szegedi vasuti állomásokon. Az a körülmény, hogy az állam a háború ideje alatt semminemű küldeményért nem vállalt felelősséget, csak fokozta bátorságukat.

A rendőrség a lopások folytonos ismétlődésére való tekintettel utasította az állomások személyzetét, hogy maguk is őrködjének a kocsik között s igyekezzenek megfogni a tolvajokat. Végül is az vált föltűnővé, hogy bár — állítólag — folytonosan őrök voltak föllállítva vasutasokból, sohasem sikerült egy tolvajt is megfogni. Miután a lopások mindinkább türhetetlen mértéket kezdtek ölteni, dr. Borbola Jenő bűnügyi kapitány úgy intézkedett, hogy néhány polgári rendőr öltözzön be vasuti ruhába s így igyekezzék a tolvajok nyomába jutni.

Igy is történt. A megbízott detektívek beöltöztek uniformisba és elvegyültek a vasutasok között, akikkel csakhamar ismeretséget kötöttek. A vasutasoknak, azt mondták, Aradról, Nagyváradról és Temesvárról rendelték ide őket kisegítő szolgálatra. Az ezutáni dolgok már könnyen mentek. Néhány napi megfigyelés után körülbelül tisztába jöttek a bűnszövetkezet méreteivel; azzal, hogyan követik el a lopásokat, hol van a raktár stb.

Szerdára már annyira megért a helyzet, hogy az álruhás detektívek — dr. Borbola Jenő utasítására — akcióba léptek. Az első nap délutánján négy embert tartóztattak le a második nap ötöt és az egyik orgazdát, harmadnap délutánjára a letartóztatások száma már tizennyolc. A bűnügyi nyomozás azonban még mindig nincs befejezve. Minden óra újabb és újabb eredményeket hoz, újabb és újabb nevet vet felszínre és új letartóztatásokat eredményez. A tizennyolc letartóztatott közül 17 a bűnszövetkezet tagja, egy pedig az orgazdájuk. A

nyomozás azonban még mindig nem tudott eljutni valamennyi orgazdáig; még mindig a tolvajszövetség tagjait keresik. De körülbelül tisztában vannak már azzal is, hogy kik voltak az orgazdák és, hogy történt a lopott áruk értékesítése. A nyomozásnak ez a része legfeljebb, ha két napot igénybevesz.

Erdeklődtünk, kik a letartóztatottak. A rendőrség a nyomozás érdekében a legnagyobb titoktartást tanúsítja a letartóztatottak személyi kérdéseiben, annyit azonban mégis sikerült megállapítanunk, hogy

a bűnszövetkezet igen kiterjedt volt és a legkülönbözőbb elemeket egyesítette. Nagyonbízott fölmentettek; kisegítő-fékezők és kocsitolók, azonban van közöttük vonat- és mozdonyvezető, néhány kalauz, sőt állítólag állomási tiszt is.

A bűnösök valamennyien beismerésben vannak. Védelmül azt adják elő, hogy csekély jövedelmükből nem tudtak megélni; a nyomor fojtogatta őket. A lopott dolgokat mind nevetséges csekély árért adták el; egyáltalán nem a jogtalan meggazdagodás utáni vágy hajtotta őket a bűn útjára.

A letartóztatott tolvajszövetkezet működése a közlekedő vonatokkal a fél ország-része kiterjedt. Különös előszeretettel a célja felé haladó vonatokon fosztogattak a tolvajok. Ekkor volt ugyanis legjobban kizárva a fölfedezés lehetősége. Ezért az állomásokon fölnyitották a csukott vagonokat, amelyeket aztán utközben megdézsmáltak, majd újból leolmoztak. Nincs kizárva annak lehetősége sem, hogy voltak egyes állomások, ahol bűntársaik voltak, akik aztán gondoskodtak a lopott holmik elrejtéséről.

Bebizonyosodott tény például, hogy Szőregen és Szentmihályteleken raktáraik voltak és itt történtek az osztozkodások. Arra, hogy a lopott árukat még ezeken az állomásokon lerakják, nagy szükségük volt, mert ha Szegedre érkeznek be olyan megrakottan, ahogy ők jártak néha, nem tudják elkerülni a leleplezés veszedelmét. Ez is egyik bizonyítéka, milyen körültekintő óvatossággal „dolgoztak” s, hogy milyen akadályokba ütközött leleplezésük.

A bűnszövetkezet — mint arról már előbb is megemlékeztünk — az élelmiszereket nagybárra megkímélte. Annyit loptak csak, amennyi saját házi szükségletüket fedezte, de semmiesetre sem sokkal többet ennél.

Nagy előszeretettel dézsmáltak meg azonban a különböző szeszesitalokat. Így nem ritkán pezsgőt loptak, amit még utközben elfogyasztottak; máskor meg nagy mulatságokat csaptak az elloptott italokból. A vasuton szállított boros és szeszhordókat megfúrták és különféle edényekkel hordták haza az italokat.

Leginkább a dohányneműeket dézsmálták meg. Mintegy három hónappal ezelőtt megtörtént például, hogy

két vagon cigarettaneműt elloptak Szabadkán.

Ugy történt a dolog, hogy egy dohányvonat utolsó két kocsiját, amely német cigarettákkal volt tömve, lekapcsolták és az egyik Szegedre indult vonat kocsijai közé keverték, persze, az egészet „véletlenségből.” A két vagon aztán utazott, utazott és amikor visszakért rendeltetési helyére, üres volt.

A koncentrált fény

Osram

Gázzal töltve
2000 Wattig

Új típusok:
Osram-Azola
Gázzal töltött lámpák
25 és 60 watt
Csak az üvegre edzett
OSRAM szó kezeskedik
a kiváló minőségért

Kapható Fonyó Sománál Szegeden.